

سریال طوبی؛ یک فانتزی از جنس علی بابا و چهل دزد بغداد

7 مهر 1403

سریال طوبی به کارگردانی سعید سلطانی در نظرسنجی مرکز تحقیقات صداوسیما در نیمه اول شهریور و بعد از پخش ۲۹ قسمت ۵/۳۱ درصد مخاطب داشته است. آماری که البته چندان برای یک سریال و برای تلویزیون عدد بالایی نیست.

این سریال که از ۱۳ مرداد روی آنتن رفته است، یک سریال اقتباسی است و بر اساس رمان اربعین طوبی نوشته محسن امامیان ساخته شده است. رمان که سال ۹۵ نوشته شده در باره دختری به نام طوبی است که در دهه ۱۳۳۰ به عراق می‌رود و آنجا ازدواج می‌کند.

حوادث متعدد میان ایران و عراق بر زندگی او تأثیر عمیقی می‌گذارد و در نهایت او که بعد از سال‌ها بی‌خبری از فرزند مفقودالثرش، تصمیم می‌گیرد پای پیاده به کربلا برود در راهپیمایی اربعین داستان زندگی اش را برای نوه‌هایش تعریف می‌کند. کتاب ۴۰ گام یا بخش دارد و در هر گام نوجوانی، جوانی و میان سالی او که روایت می‌شود و در این روایت قرار است بخشی از تاریخ ایران و عراق و روابط این دو کشور روایت شود. طوبی دختری نوجوان است که در کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ پدرش را از دست می‌دهد و در روزگار یتیمی به ازدواج تاجری عراقی در می‌آید و مجبور می‌شود با هووی بداخلاقی زندگی کند. اوضاع زندگی بر وفق مراد نیست اما طوبا تصمیم می‌گیرد به جای فرار بماند و فرزندانی تربیت کند که افتخار همسرش عبدالله باشند. رمان در چند فصل به جنگ ایران و عراق هم می‌پردازد. پسران طوبا باید به ارتش ملحق شوند اما طوبا جنگیدن با ایران را برای فرزندانش حرام می‌کند.

سعید سلطان پور پیش از این سریال‌های پس از باران و ستایش را ساخته و این بار سراغ یک اقتباس رفته است. فیلمنامه طوبی را سیدحسین امیرجہانی نوشته که نویسنده سریال نجلا هم بوده است. سریال صحنه‌های زیادی در عراق دارد که برای کمتر شدن هزینه، دکورهای بخش عراق در شهرک غزالی ساخته شده است. بخش مهمی از سریال هم سال گذشته و در راهپیمایی اربعین تصویربرداری شده است. نکته دیگر در باره این سریال این است که علیرضا زرین‌دست فیلمبردار صاحب سبک بعد از مدتها دوری از تلویزیون، با این سریال دوباره با تلویزیون همکاری کرده است. بازیگران شب‌نم قربانی، رحیم نوروزی، فریبا متخصص، پرویز فلاحی پور، هومن برق‌نورد، امین زندگانی، فرهاد آبی‌ش، شب‌نم قربانی، رامین راستاد، مهدی سلوکی و سودابه بیضایی از بازیگران این سریال هستند.

سریال پرمخاطب تابستان البته با نقدهای منفی بسیاری هم روبه‌رو بوده است. به خصوص با رسیدن به بخش‌های عراق این نقدها بیشتر هم شده است. علاوه بر نقدهایی که به دکوپاژ و کارگردانی شده، در مورد روند داستانی هم صحبت‌ها زیاد است. از جمله این که چطور طوبی بدون هیچ گذرنامه و مدرکی وارد عراق می‌شود و چطور می‌تواند کار پیدا کند. خانه مجلل فخرالدین هم در نقدهایی بیشتر به دکور

نمایش‌های لاله زاری تشبیه شده است. ضمن این که با چند قدم به دریا و چند قدم تر آن طرف تر به بیابان می‌رسد. منتقد دیگری هم آن را هم بیشتر یک فانتزی از جنس علی بابا و چهل دزد بغداد دانسته است.